

GALAMBOS ISTVÁN

„Megmaradtunk” – Egy rákospalotai gyár a rendszerváltás viharában

A piacgazdaságra történő áttérés a legtöbb hazai vállalat életében traumát jelentett. A privatizáció, a hazai üzemek és dolgozók szemszögéből nézve, gyakran járt a vállalat bezárásával, külföldi tulajdonba adásával és inkább kevesebb mint több az olyan gyár, amelynek az átalakulása sikertörténetnek tekinthető. A legnagyobb nehézségeket az ipari vállalatok számára a hazai megrendelések drámai visszaesése és a külföldi piacvesztés okozta. Azok a gyárak, amelyek bevételeiben meghatározó volt az export, különösen súlyos gondokkal kerültek szembe. A gyárak exporttevékenysége ugyanis központilag szervezett volt az ún. impexeken keresztül, így – miután a rendszerváltás után az impexek közvetítésére már nem számíthattak – a vállalat egy csapásra elveszthette a kapcsolatot külföldi megrendelőivel.

A legrégebbi rákospalotai gyár azonban nem csupán fennmaradt, hanem dolgozói tulajdonba került, az átalakulás viharainak kiheverése után új gyártóbázist hozott létre és jelenleg is főként exportra termel. Mely tényezőknek köszönhető a hazai privatizáció kevés sikertörténeteinek egyike? Hogyan sikerült megőriznie a vállalat exportpiacait? Milyen privatizációs stratégiák között kellett választani a cégvezetésnek és a dolgozóknak? Előadásomban ezekre a kérdésekre keresem a választ.